

Ydere for at yde en Deel af det, som de hidtil vare forpligtede til at yde, ved at eftergive den enkelte Mand, hvad han tilveels fra Arilds Tid har taget i Betragtning ved Kjøbet af sin Eiendom. Det er ikke Broeierne, det angaaer, men Communerne. Hvorledes stiller Sagen sig? Naar Communen har udløst Broeierne, saa staaer Communen ligeoverfor Brofornsyderne som den, der skal have Brofornet, for at overkomme den Udgift, som Communen har havt ved at kjøbe Broen. Nu siger man, at Communen heri skal lide et Afdrag derved, at man forvandler en ganske ligefrem Afgift til noget Ringere, end den er. Jeg kan ikke see, hvilken Grund der skulde være til saaledes at træde Communerne nær. De 2 Forslag, som her ligge for til Fordeel for Communerne, gaae i en modsat Retning; det ene er det til § 4, som er til Gavn for Communerne, hvor man forsøger paa ved at lade Communerne have Dyrkningsret i 10 Aar af Bropenge, at give Communerne en Erstatning for det, at de have maattet afløse Broen, idet Broeierne beregne sig Broværdien saavel med Hensyn til Brofornet som Bropengene; dette er altsaa et Forslag, som er til Gavn for Communerne. Det andet Forslag, som her er fremkommet og det fra samme Side, gaaer løs paa det Modsatte, nemlig at berøve Communen endeel af den Afgift, som den har faaet Ret til ved at kjøbe Broen, ved at forandre en Afgift til noget Mindre, end den har været for. Man kan ligesaagodt sige, at samtlige Skatter skulde omskrives efter Forholdet 20 : 25, det er det samme, det er en Nedsættelse af en Skatteydelse, som for en langt overveiende Deel skriver sig fra en tidligere Tid. Vil man give Exempel derpaa eller vil man ikke. Da Initiativet i Finantsvæsenet ligger hos Folkethinget, saa maa det i alle Bestatningsgjenstande gjøre det til en Regel at være nøiagtig og streng, og her ligger en simpel Bestatningsnorm for, en Bestatningsnorm ovenikjøbet til Erstatning for Noget, som man paalægger Communerne at udrede; Landstinget kan være kommet til at betragte Sagen anderledes; det kan have været maaffet i den samme Misforstaaelse, som det synes man er i her, at de troe, at det er en usikker Bestdelse, Broeierne have; men her er

ikke Spørgsmaal om Broeiernes Bestdelse; men her er Spørgsmaal om Statteydelse, som Staten ved sin Lovgivningsmagt har bestemt at ydes til et specielt Formaal. Hvorfor da nedsætte denne Ydelse, som den nye Eier skal benytte for at faae sit Tab erstattet? Jeg kan derfor med Hensyn til den første Afstemning, der angaaer § 6, ikke lade være at blive staaende ved, hvad vi ere komne til. Hvad den anden Afstemning angaaer, hvorved man ligesledes foreslaaer paa et andet Sted i Loven at forandre 25 til 20, er det et Spørgsmaal af en anden Art. Der er det bestandig tvivlsomt, om Værdien, som der kan gjøres Krav paa, er saa eller saa; der kan den engang efter min Mening ved visse Bestemmelser næsten tilintetgjøres; der kan altsaa her være Spørgsmaal om at træde imellem med en modificeret Værdiscala; men i første Tilfælde ligger en reel Værdi for; den er en Hestelse paa Eiendommene og vi have ikke Grund til at nedsætte denne Hestelse.

L. C. Petersen: Saa villig jeg ellers ved mange Leiligheder er til at bøie mig for den ærede foregaaende Talers Udtalelser og Belærelse, saa kan jeg dog efter de Udtalelser, jeg har hørt angaaende Udviklingen af denne Sag, ikke tiltræde hans Mening. Skulde jeg ved nogen af de 2 foreslaaede Indbringinger, den til § 6 og den til § 10, have Betænkeligheder ved at ombytte Tallet 20 med 25, vilde det være i sidste Tilfælde; thi der troer jeg, at Eiendomsretten kan komme i Betragtning, nemlig at Broeieren maa have et fuldstændigt Æquivalent for sin Eiendom eller sit Privilegium, ja, derom har jeg ikke kunnet faae min Dverbeviisning roffet. Oprindelsen til Brofornet er ikke saa fast konstateret, at man kan sige det er en Skat; det er en foreløbig Afgift, som isfæng ved Bevilling er paalagt etsteds større, etandesteds mindre, ganske vilkaarligt og saa er det ved Bevillingens Gjentagelse blevet til en mere og mere reel Eiendom for Bevillingshaveren; paa mange Steder bortfalder det nu ifølge denne Lov ved Privilegiehaverens Død og atter paa andre Steder bortfalder det, naar Broen bliver overflødig. Jeg kan dog virkelig ikke forstaae, at